

En trommeslager

URE

AF CAMILLA ALFTHAN

■ Phil Collins læner sig koncentreret fremad fra sin bløde læderstol. Bag ham ligger den funklende blå Lemansø og de snedækkede bjerge, der udgør Montreuxkoncertsalens imponerende udsigt.

Den engelske rockstjerne er nemlig blevet schweizer. Årsagen sidder ved siden ham - hans 30-årige hustru, Orianne, som han mødte for ti år siden, og som han i dag bor sammen med i Diablerets-bjergene med deres lille søn.

For halvandet år siden grundlagde parret Little Dreams Foundation - en fond, som støtter unge talenter inden for kunsten, musikken og sportens verden. I dag har de allieret deres sag med den schweiziske urgigant, Swatch. Phil Collins har designet to ure og tager imod journalister fra lande som Rusland, USA og Saudi-Arabien, som er fløjet til de billedskønne omgivelser til trods for den alvorlige verdenssituation.

Mødet i dag handler nemlig om drømme. Og drømme er livets fundament.

»Med urolighederne i verden, er det især vigtigt at fokusere på noget positivt og på at bygge noget for fremtiden,« siger Phil Collins, som har det med at læne sig fremad, når han taler til én. De mange år på scenen betyder nemlig, at han praktisk er taget døv på det ene øre.

Og så er han engageret, da organisationen på mange måder er et personligt projekt, der til daglig involverer han og hans hustru.

Seriøs musiker

Ligesom hans gamle band, Genesis, der var uden de vilde udskjelser, som hørte til 70ernes rock'n rollunivers, har Collins altid været den seriøse musiker. Måske netop derfor, har pressen altid været hård ved ham.

Eller, som en engelsk kollega senere bemærker, »så kan tabloidpressen lide at bygge stjerner op, for bagefter at trække dem ned igen.«

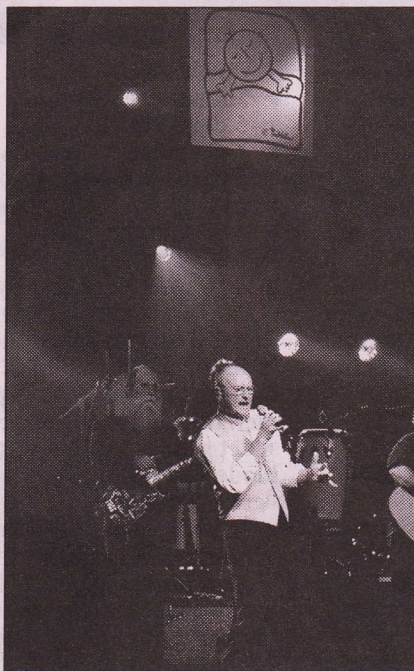
Mødet i Montreux handler om at bygge drømmene op - med tiden og med hårdt arbejde.

For Phil Collins vedkommende, tog hans liv en brat vending, den dag han fandt ud af, at han kunne synge.

»Den dag jeg besluttede at gå solo, forlod jeg også mit sikkerhedsnet. Som trommeslager var jeg altid i baggrunden. Da jeg begyndte at synge, stod jeg pludselig foran, helt alene,« fortæller Phil Collins, som efter at have debuteret som sanger i Genesis, da Peter Gabriel pludselig trak sig, gik planken ud, da han seks år senere, i 1981, udkom med sit første album, Face Value.

Solgt millioner af plader

Chancen var værd at tage. Som solist har Collins solgt millioner af plader, og han har vundet adskillige priser, inklusive seks Grammy og en Oscar for soundtracket til Tar-

STJERNE - Phil Collins blev kendt som trommeslager og sanger i gruppen Genesis, inden en solokarriere cementerede hans position som en af verdens bedst sælgende solister.

zan. Han har desuden tjent en større formue. Og den har han nu besluttet sig for, at skal hjælpe andre.

»I årenes løb har jeg modtaget breve fra forældre, som har fortalt mig om deres børn, og om deres specielle evner. Nogle ville sende deres barn til universitetet, men havde ikke råd til det, og de spurgte, om jeg kunne hjælpe dem. Og der findes så utroligt mange talentfulde unge ude i verden, som ikke har de økonomiske rammer til at udvikle deres talent,« fortæller han.

»Mange kolleger vælger at trække sig tilbage, når de er kommet til et vist punkt i deres karriere. Men jeg kan lide at gøre ting, som ikke er gjort før. Jeg tegnede en plakat til Montreux-festivalen, og jeg spillede med et bigband, som var nyt for mig. Nu er jeg i gang med et projekt, der involverer ure,« siger Phil Collins, som står bag den smileyignende fyr, der optræder på urskriverne, hvor viserne forestiller arme, der holder trommestikker.

»Jeg siger ikke, at det er stor kunst. Jeg er god til at spille trommer, jeg synger rimeligt godt, og så kan jeg skrive sange,« siger han.

Unge talenter

Fondens 22 børn er også ret gode, til noget her i livet.

Én er en dreng i USA, som er fem, og som måske bliver den nye Tiger Woods.

Der er også en skiløber, nogle fodboldspillere, og håbefulde tennisspillere, som blandt andet undervises af den franske tennisstjerne, Yannick Noah, der hører til fondens i alt 34 gudforældre. Børnene undervises i deres hjemlande og er mellem 4 og 16 år.

»Planen er at vi skal vokse langsomt, så vi ikke mister overblikket. Men alle kan henvende sig til os, ved at blot sende en ansøgning,« fortæller Phil Collins, som foreløbig har gået igennem 200 ansøgninger med sine folk. Som øverste boss, er han den, som har det sidste ord i udvælgelsen, når det gælder musikaspiranterne.

»Musikbranche. Vi tager, hvis de på kan leve o Derfor g vælge de en fremtid dem, som holde sig serien, eller deres eger holde sig de bare vil en alvorlig

»Jeg de Jeg sp sy go sk

»I en tid på TV, er dette er n der ingen De unge s De kan fo vi er ikke byder den realisere c han.

Det er c at Phil Co (Little Dr da han se koncertse

»Jeg ha og har alt med mus 100 gang deres ald Lyset s tilbage.

En 11-å ligesom C trommer Bagefter fremføre kommer

Phil Collins' drøm

andler om at med tiden og

kommende, endning, den t han kunne

tede at gå nit sikkerheds-er var jeg altid begyndte at elig foran, helt Collins, som et som sanger i oriel pludselig ud, da han seks om med sit alue.

plader

l at tage. Som gt millioner af undet adskillige s Grammyer og raket til Tar-

zan. Han har desuden tjent en større formue. Og den har han nu besluttet sig for, at skal hjælpe andre.

»I årenes løb har jeg modtaget breve fra forældre, som har fortalt mig om deres børn, og om deres specielle evner. Nogle ville sende deres barn til universitetet, men havde ikke råd til det, og de spurgte, om jeg kunne hjælpe dem. Og der findes så utroligt mange talentfulde unge ude i verden, som ikke har de økonomiske rammer til at udvikle deres talent,« fortæller han.

»Mange kolleger vælger at trække sig tilbage, når de er kommet til et vist punkt i deres karriere. Men jeg kan lide at gøre ting, som ikke er gjort før. Jeg tegnede en plakat til Montreux-festivalen, og jeg spillede med et bigband, som var nyt for mig. Nu er jeg i gang med et projekt, der involverer ure,« siger Phil Collins, som står bag den smileylygende fyr, der optræder på urskrivnerne, hvor viserne forestiller arme, der holder trommestikker.

»Jeg siger ikke, at det er stor kunst. Jeg er god til at spille trommer, jeg synger rimeligt godt, og så kan jeg skrive sange,« siger han.

Unge talenter

Fondens 22 børn er også ret gode, til noget her i livet.

Én er en dreng i USA, som er fem, og som måske bliver den nye Tiger Woods.

Der er også en skiløber, nogle fodboldspillere, og håbefulde tennisspillere, som blandt andet undervises af den franske tennisstjerne, Yannick Noah, der hører til fondens i alt 34 gudforældre. Børnene undervises i deres hjemlande og er mellem 4 og 16 år.

»Planen er at vi skal vokse langsomt, så vi ikke mister overblikket. Men alle kan henvende sig til os, ved at blot sende en ansøgning,« fortæller Phil Collins, som foreløbig har gået igennem 200 ansøgninger med sine folk. Som øverste boss, er han den, som har det sidste ord i udvælgelsen, når det gælder musikspiranterne.

»Musikbranchen er en meget rå branche. Vi ved, at de beslutninger, vi tager, kan påvirke de unges liv, hvis de på et senere tidspunkt ikke kan leve op til forventningerne. Derfor gør vi vores bedste, for at vælge de unge, som vi mener, at har en fremtid i branchen. De fleste af dem, som sender bånd til os, bør holde sig til at synge under bruseren, eller på karaokebarer, for deres egen fornøjelses skyld. De skal holde sig langt væk fra branchen, da de bare vil blive skadet af den,« siger en alvorlig Phil Collins.

»Jeg siger ikke, at det er stor kunst. Jeg er god til at spille trommer, jeg synger rimeligt godt, og så kan jeg skrive sange.«

Phil Collins

»I en tid med talentkonkurrencer på TV, er det også vigtigt at sige, at dette er noget helt andet. Hos os er der ingen vindere, og ingen tabere. De unge står alene, som individer. De kan forlade os når som helst, for vi er ikke deres managers. Vi tilbyder dem blot muligheden for at realisere deres drømme,« tilføjer han.

Det er også med faderlig stolthed, at Phil Collins præsenterer LDF (Little Dreams Foundation)-bandet, da han senere står på Stravinsky-koncertscenen.

»Jeg har spillet, siden jeg var fem, og har altid vidst, at jeg ville arbejde med musikken. De her unger spiller 100 gange bedre, end jeg gjorde i deres alder,« siger han.

Lyset sænkes, og tiden skrues tilbage.

En 11-årig, purk - venstrehåndet, ligesom Collins - giver den på trommer, så taget næsten letter. Bagefter går turen til vokalerne, der fremføres af to teenagepiger, og så kommer to drenge, som spiller

akustisk guitar, som modtager et rungende bifald.

Da bandet til sidst optræder samlet, er de akkompagneret af en 26-årig, århusiansk keyboardspiller, som til daglig fungerer som deres storebror. Han hedder Johan Dalgaard og har adresse i Paris, hvor han i weekenderne spiller med forskellige bluesnavne. På hverdage er han i Nyon, hvor han arbejder med Orianne Collins og LDF-bandet.

»Little Dreams-fondationen er et ægte eksempel på filantropi. Phil Collins vil give de ting tilbage, som han selv fik som barn. Det kan f.eks. være svært at skaffe penge til instrumenter, når man er musiker, men med organisationen får børnene en håndsrækning, foruden at de får et godt kontaktnet,« siger Johan Dalgaard, hvis LDF-unger allerede har spillet under Montreuxfestivalen og forskellige steder som opvarmning.

Samleobjekter

Det er ikke første gang, at Swatch allierer musik med tid. Jean-Michel Jarre og Brian Eno hører til de kunstnere, som i årenes løb har været med i Swatchlanceringerne. Med Phil Collins Little Dreams Foundation er der tale om et langsigtet projekt. De første to ure er samlerobjekter, der sælges som et sæt i en koncertkuffert, med Phil Collins seneste single, Wakeup Call. Foruden at en del af overskuddet vil gå til Little Dreams-fonden, skal urene hjælpe med at udbrede fondens kendskab.

»Idéen er, at urene på langt sigt skal kunne fås overalt i verden,« fortæller Swatch-bossen, Michele Sofisti.

»Timing er også god. Folk har ikke lyst til at købe noget nyt, når der er krig. Men de urolige tider giver en ny værdi til urene. Og hvis man kan hjælpe lidt med at købe et ur, er det en god ting.«

E-MAIL
alfthan@hotmail.dk

ns blev kendt og sanger i den endererede hans verdens bedt